

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6806/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותר: משה הר שמש, עו"ד

נגד

המשיבים: 1. מנהל רשות המיסים
2. היועץ המשפטי לממשלה

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ז' בתשרי התשע"ז (09.10.2016)

בשם העותר: בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד רנד עיד

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונחת בפנינו עתירה למתן צו על תנאי המורה למשיבים – מנהל רשות המיסים והיועץ המשפטי לממשלה – לנמק "מדוע לא יכבדו המשיבים את החוקים המתייחסים נקודתית לאופן משלוח מסמכים לנישומים בדואר רשום". להשקפת העותר, משיב 1 אינו מקפיד כנדרש בכל הקשור לדרך ההמצאה לנישומים, על שלל המסמכים הרלוונטיים, כגון הודעות שומה, דרישת תשלום, הודעות על פסילת ספרים, דרישות להמצאת מסמכים ועוד.

2. עם קבלת העתירה, המשיבים ביקשו שהות מסוימת לתגובה. המטרה הייתה לקיים בפרקליטות המדינה וברשות המיסים ישיבות שונות ולבחון את מדיניות רשות

המיסים בנושא של משלוח שומות מס והודעות בדואר רשום לנישומים, על פי הטענות שהועלו. בדיקות אלה הובילו לשינוי ביחס למסמכים שונים. כך, למשל, באשר לסעיף 149 לפקודת מס הכנסה – המשיבים הודיעו כי הם מקבלים שהסעיף מחייב את רשות המיסים להמציא לנישומים ששם מופיע ברשימת שומה ושנערכה להם שומה לפי הפקודה, הודעה בדואר רשום או במסירה ביד.

ואולם, העותר אינו מסתפק בכך, ולגישתו – כל הודעה מטעם רשות המיסים יש להמציא לנישום באמצעות משלוח דואר רשום. המשיבים מבקשים לדחות את העתירה בשל אופייה הכללי והיקפה הרחב. עוד צוין כי קיימת מחלוקת פרשנית בין הצדדים בדבר מידת החובה להמציא מסמכים בדואר רשום לפי סעיפים שונים בחקיקת המס.

3. לאחר ששקלנו את העניין, סבורים אנו כי העתירה, כפי שהוגשה, אינה מתאימה לבירור נוסף. העתירה, כפי שנוסחה, היא כללית וערטילאית. למשל היא מתייחסת לסעיפים רבים בחוקי מס שונים. עניין זה בולט במקרנו לנוכח העדר זיקה ישירה של העותר לסוגיות שמתעוררות – דבר שמביא לכך, בנסיבות העניין, שחסרה התשתית העובדתית הדרושה. שיקול נוסף ומצטבר לכך בהקשר זה הוא כי קיימים חילוקי דעות בין הצדדים הנוגעים לפרשנות הראויה של סעיפים וחוקים שונים במצבים שונים. נראה, איפוא, כי העתירה כפי שהוגשה אינה דרך המלך לברר את הנושאים שהועלו במסגרתה.

לצד זאת, אין להתעלם מהתרומה של העותר, בעצם הגשת העתירה, לחלק מהסוגיות בדבר המצאת חומר לנישומים באמצעות דואר רשום, שאף הביאה לשינוי מסוים בהתנהלות רשות המיסים.

4. בנסיבות אלה, אנו מורים על דחיית העתירה, אך מחייבים את המשיבים לשלם לעותר הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסך של 7,500 ש"ח.

ניתן היום, ז' בתשרי התשע"ז (9.10.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט